

ZpěvNÍK

Manětín 2016

Majitelka:

R: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.

5. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
/: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :/

6. S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší,
/: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :/

STUDENÝ NOHY (Radůza)

Ami Emi Dmi Emi

1. Prší, choulím se do svrchníku,

Ami Emi F G

než se otočím na podpatku
zalesknou se světla na chodníku,
jak pětka na věčnou oplátku.

2. Slyším kroky zakletejch pannen,

to je vínem, to je ten pozdní sběr,

každá kosa najde svůj kámen,

to je vínem, ber mě, ber.

F E Ami

R: Studený nohy schovám doma pod peřinou

F E Ami

a ráno kafe dám si hustý jako tér,

F E Ami

přežiju tuhle neděli tak jako každou jinou,

F E D

na koho slovo padne, ten je solitér.

3) Broukám si píseň o klokočí,

prší a dlažba leskne se,

je chladno a hlava, ta se točí,

jak světla na plese.

R: (2×)

4) Tak mám a nebo nemám kliku,

zakletá panna směje se

a moje oči, lesknou se na chodníku,

jak světla na plese.

R: (3×)

TRAMPSKÁ (Bratři Ebenové)

Dmi

1. Mlhavým ránem bosí jdou, kanady vržou na nohou

G Dmi

a dálka tolik vzdálená je blízká,

město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády

G Dmi

a v křoví někdo tiše Vlajku píská,

G

najednou připadáš si ňák příma, svobodnej, a tak,

Dmi G Dmi

prostě tak, tak ňák, ňák tak.

F

R.: Pojď dál, s náma se nenudíš, pojd' dál, ráno se probudíš,

Dmi

a vedle sebe máš o šišku víc,

F

pojď dál, pod sebou pevnou zem, pojd' dál, a Číro s Melounem,

G Dmi

a Meky, Miky, Vrt, a dál už nic, dál nic.

2) Mlhavý ráno za tratí u cesty roste kapradí,

sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,

a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak,

sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,

důležitý je to, co seš, odkud jsi přišel a kam jdeš,

co seš, kam jdeš, co seš.

R.:

ČARODĚJNICE Z AMESBURY (Asonance)

- Dmi C Dmi**
1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
F C Dmi
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
F C Dmi Ami
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
Bb Ami Bb C Dmi
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřčivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"

8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou.

VEČERNICE (Vladimír Mišík)

Ami F G Ami Ami6

Ami F
Láska je jako večernice
G Ami
plující černou oblohou,
zavřete dveře na petlice,
zhasněte v domě všechny svíce
a opevněte svoje těla,
vy, kterým srdce zkameněla.

C G Ami F D Dmi Emi7 Ami Ami6 Ami Ami6

Láska je jako krásná loď,
která ztratila kapitána,
námořníkům se třesou ruce
a bojí se, co bude zrána,

Láska je jako bolest z probuzení
a horké ruce hvězd,
/: které ti oknem do vězení
květiny sypou ze svatebních cest.:/

A CO BYLO DÁL (Jelen)

Ami

Dmi

1. Někdy si říkám, jestli ještě znáš mé jméno,

G

C

a jak často na mě myslíš, když jdeš spát.

Ami

Dmi

Na zítřek v televizi hlásí zataženo,

E

Ami

a v mé hlavě už tak bude napořád.

1. Život jde dál, lásko, musíme si zvykat,
a není dobrý na té cestě zůstat sám,
pro jeden smutek nemá cenu stokrát vzlykat,
když má svět otevřenou náruč dokořán.

C

Ami

R.: A co bylo dál, jenom vítr,

F

G

C

po nebi se mraky honily.

Ami

A co bylo dál, jenom vítr,

F

G

Ami

stromy se až k zemi sklonily.

3. V uších mi pořád zněly tvoje něžný věty,
a do vlasů ti sedal bílej sníh,
z oblohy černý jak díra mezi světy,
se na mě snášel a studil na dlaních.

R:

4. V tom baru nevěděli, že je venku krize,
z rádia zpíval Cohen "Lásko, jsem tvůj muž",
tys vešla dovnitř jak zhmotnění mé vize,
jako když do srdce mi někdo vrazí nůž.

R: (2x)

HVĚZDÁŘ (UDG)

D **A**
/: Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

Emi **Cmaj7**
Každá další vina odkrývá mojí vinu. :/

/: Ve vínu dávno nic nehledám,
(Ve vínu dávno nic) nehledám.:/

R.: /: Jak luna mizí s nocí v bělostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen ať je den, noc ne.:/

/: Od proseb dávno nic nečekám (od proseb dávno nic)
nečekám.:/

/: D A Emi Cmaj7 :/

Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná,
já ti do infuzí chci přilít trochu vína.
Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš,
s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.

/: Ve vínu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám.:/

R.:

/ Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná hvězdáře Jordána.../ 3×
...opouštíš

JÁ S TEBOU ŽÍT NEBUDU (Nerez)

Emi **F#7**
1. Bylas' jak poslední hlt vína,
H7 **Emi Edim H7**
sladká a k ránu bolavá,
Emi **F#7**
za nehty výčitky a špína,
H7 **Emi Edim Ebdim**
říkalas': „Dnešní noc je tvá.“

G **H7**
R: Co my dva z lásky vlastně máme,
Ami Edim H7
hlubokou šachtou padá zdviž, já říkám "kiš-kiš",
Emi **F#7**
navrch má vždycky těžký kámen
H7 **Emi Edim H7**
a my jsme v koncích čím dál blíž,
Emi **Ami Edim H7**
/: a me tu ha nadži vava jaj dari dari daj. :/

2. Zejtra tě potkám za svým stínem, neznámí známí v tramvaji,
v cukrárně kávu s harlekýnem, hořká a sladká splývají.

R:

3. Bylas' jak poslední hlt vína, zbývá jen účet zaplatit a jít,
za nehty výčitky a špína a trapný průchod banalit.

R: Co my tři z lásky vlastně máme...
a me tuha nadži...

/:Navrch má vždycky těžký kámen
a my jsme v koncích čím dál blíž!:/

Navrch má vždycky těžký kámen, a my jsme v koncích...!

KRUTÁ VÁLKA (Spirituál Kvintet)

D Hmi Emi F#mi
1. Tmou zní zvony z dálky, o čem to, milý, sníš,
G Emi D G A
hoří dál plamen války a ráno je blíž,
D Hmi Emi F#mi
chci být stále s tebou, až trubka začne znít,
G Emi D G D
lásko má, vem mě s sebou! Ne, to nesmí být!

2. Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž,
tvůj kapitán tě čeká, pojd', musíme už jít,
noc už svůj kabát svléká ... Ne, to nesmí být!

3. Až dým vítr stočí, tvář změní pot a prach,
do mých dívej se očí, tam není strach,
když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít,
hlavu vzal do svých dlaní ... Ne, to nesmí být!

4. Ach, má lásko sladká, jak mám ti to jen říct,
každá chvíle je krátká a já nemám víc,
já mám jenom tebe, můj dech jenom tvůj zná,
nech mě jít vedle sebe ... Tak pojd', lásko má!

ŠŤASTNÉ STARÉ SLUNCE

A **F#mi**
1. Ráno je smutné, jdu z práce domů

A **D** **A** **E7**
a jako dřív musím si říct:

A **A7** **D** **Dmi**
to slunce se má, to nedělá nic,

A **Hmi** **E7** **A** **D** **A**
jen bloumá po nebesích.

2. Dřu se na jiné a já trpím hlad,
mé děti, ty neznají smích.
/: To slunce se má, to nedělá nic,
jen bloumá po nebesích.:/

F#mi **C#mi** **D** **A**
R. Můj Bože tam v nebi, vyslyš mé přání,

F#mi **E7** **A**
vždyť znáš můj veliký žal.

F#mi **C#mi** **D** **A**
Tak pošli ten oblak pro mne za svítání

A **F#mi** **H7** **E7**
a dej mi poznat ten ráj.

3. Zbav mě mých strastí a utiš můj pláč,
dej mi to, po čem toužím.
/: Jak slunce se mít a nedělat nic,
jen bloumat po ulicích.:/

METAMORFÓZY (Jiří Suchý)

C
Oblékl jsem si noční košili, zakrátko na to sen pošetilý,
G **G7**
jak jsem začal spát, počal se mi zdát:

C **F** **C** **C7**
Proměnil jsem se v malou chýši a ty jsi ve mně bydlila,
F **B** **F** **C7**
proměnil jsem se v malou chýši a ty jsi ve mně bydlila,
G **G#** **G** **C**
pak jsem se změnil v plnou číši a tys` mě do dna vypila.

/: Stala se ze mě fiala a ty sis` mě vpletla do věnce, :/
a stokrát jsi mne líbala, když byl jsem zaklet ve rtěnce.

Ba co více, byl jsem vzduchem,
tys` mne vdechla, znám tvé plíce,
a svým uchem`s mě zaslechla,
neboť jsem byl písni, která jednoduše
vše, co tě tísní, vyžene ti z duše.

/: Pak jsem se vtělil do pyžama a ty ses` ve mně vyspala, :/
když jsem se změnil v sebe sama, to už si o mne nestála.

Ba co více...

Pak jsem se vtělil do pyžama...

HVĚZDY NAD HLAVOU (Chinaski)

E

Hvězdy nad Prahou

H

zpívaj píseň houpavou

A

E H

noc se blíží, ale není tu čeho se bát

Na chodníky padnul stín,
děti šly spát do peřin
dobrou noc a hezký sny, i my půjdeme spát.

D

A

R: Povídej, přeháněj, vyprávěj, co by si rád

D

E

všechny přání, co tě jen ve snu napadnou

H#

E

povídej, přeháněj, cokoli můžeš si přát

H#

D

E

a tvý přání se ti vyplní najednou

Hvězdy nad hlavou,
zpívaj píseň houpavou
oči se klíží a já bych ti přál.

Ať ke hvězdám doletí,
ty tvý přání tříletý
ať ti vydrží a tím líp, čím dál.

E#

A ty se mě najednou ptáš:

H#

„Jaký sny ty taky máš?“

E#

H#

Najednou se nějak nemůžu rozpomenout.

E#
 Víš, já ti neodpovím,
H#
 ale jediný co vlastně vím
A **D E**
 všechny jsem zapomněl jen a jen svojí vinou.

R: 2x /:...A tvý přání se ti vyplní najednou. :/

AŽ VZLÉTNOU PTÁCI (Spiritual kvintet)

- D A D9 Hmi A D**
 1. Na předměstí stával dům, malý chlapec si tam hrával
D A D9 Hmi A D
 drak co vzlétal k oblakům, všechna tajná přání znával.
G A G A G
 Draci totiž vždycky ví to, co je klukům nejvíc líto
Hmi A Hmi
 když musí jít večer spát
2. Jako víno dozrává, jako v mořích vlny hasnou
 vzpomínkami zůstává na tu smutnou zemi krásnou
 na rybářské staré síti, na draka a malé dítě,
 které nemá si s kým hrát.
3. Na provázku slunce měl, oblohou se za ním vznášel,
 jako vánek šel, kam chtěl, smutné lampy lidem zhášel,
 pohádkovou dýchal vůni, mluvil řečí horských tůní,
 průzračnou jak dětský smích.
4. Bílý koník běžel dál osamělou pustou plání,
 na dlani sníh dětství tál, i když padal bez ustání,
 den začíná tichou flétnou chvíli předtím, nežli vzlétnou,
 hejna ptáků ve větvích.
5. Na předměstí stával dům, malý klučín si tam hrával...

O b S a h:

Veličenstvo kat.....	1
Studený nohy.....	3
Trampská.....	4
Čarodějnice z Amesbury.....	5
Večernice.....	6
A co bylo dál.....	7
Hvězdář.....	8
Já s tebou žít nebudu.....	9
Krutá válka.....	10
Šťastné staré slunce.....	11
Metamorfózy.....	12
Hvězdy nad hlavou.....	13
Až vzlétnou ptáci.....	14